

Конвенција бр. 111

Конвенција за дискриминација во однос на вработување и занимање, 1958 г.

Генералната конференција на Меѓународната организација на трудот,

Свикана во Женева од страна на Управниот орган на Меѓународната канцеларија на трудот, се состана на својата четириесет и втора седница на 4 јуни 1958 година, и

Одлучи да донесе определени предлози во однос на дискриминацијата во областа на вработувањето и занимањето, што претставува четврта точка на дневниот ред на седницата, и

Утврдувајќи дека овие предлози треба да добијат форма на меѓународна конвенција, и

Земајќи предвид дека Декларацијата од Филадельфија потврдува дека сите луѓе, без разлика на расата, вероисповедта или полот, имаат право на остварување на својата материјална добросостојба и духовниот развој во услови на слобода и достоинство, на економска сигурност и еднакви можности, и

Сметајќи дополнително дека дискриминацијата претставува кршење на правата изразени во Универзалната декларација за човекови права,

на дваесет и петти јуни, илјада деветстотини педесет и осма година, ја донесува следнава Конвенција, што може да се наведува како Конвенција за дискриминација (вработување и занимања), 1958 г.:

Член 1

1. Во смисла на оваа Конвенција, поимот **дискриминација** вклучува...

(а) секое разликување, исклучување или давање предност врз основа на расата, бојата на кожата, полот, верата, политичкото мислење, националното или социјалното потекло, што има дејство на поништување или нарушување на еднаквоста на можностите или третманот во вработувањето или занимањето;

(б) секое друго разликување, исклучување или давање предност што има дејство на поништување или нарушување на еднаквоста на можностите или третманот во вработувањето или занимањето, што може да биде утврдено од засегнатата членка по консултации со репрезентативните организации на работодавачите и работниците, доколку постојат, и со други соодветни тела.

2. Секое разликување, исклучување или давање предност во однос на некое конкретно работно место врз основа на поврзаните квалификации за тоа работно место не се смета за дискриминација.

3. Во смисла на оваа Конвенција, поимите **вработување** и **занимање** вклучуваат пристап до стручна обука, пристап до вработување и до посебни занимања, и услови за вработување.

Член 2

Секоја членка, каде што е во сила оваа Конвенција, се обврзува да утврди и да спроведува, со методи соодветни на националните услови и практики, национална политика насочена кон промовирање еднаквост на можностите и третманот во однос на вработување и занимање, со цел елиминирање секаква дискриминација во тој поглед.

Член 3

Секоја членка, каде што е во сила оваа Конвенција, со методи соодветни на националните услови и практиката, се обврзува...

(а) да бара соработка од организациите на работодавачите и работниците и други соодветни тела во промовирањето на прифаќањето и спроведувањето на оваа политика;

(б) да воведо такво законодавство и да промовира такви образовни програми со кои ќе се обезбеди прифаќање и спроведување на политиката;

(в) да укине секакви статутарни одредби и да измени секакви административни инструкции или практики што не се во согласност со политиката;

(г) да ја спроведува политиката во однос на вработување под директна контрола на националните власти;

(д) да обезбеди спроведување на политиката во активностите на професионална ориентација, стручната обука и вработување под управа на националните власти;

(е) да ги наведе во своите годишни извештаи за примената на Конвенцијата дејствата што ги презела за спроведување на политиката, како и резултатите постигнати со таквите дејства.

Член 4

Какви било мерки што засегаат некое лице кое оправдано е осомничено за вршење, или навистина врши активности против безбедноста на државата, не треба да се сметаат за дискриминаторски, под услов ако засегнатото лице има право на жалба пред надлежно тело што е воспоставено во согласност со националната практика.

Член 5

1. Нема да се сметаат за дискриминација посебни мерки за заштита или помош предвидени со други конвенции или препораки усвоени од Меѓународната конференција на трудот.

2. Секоја членка може, по консултација со репрезентативните организации на работодавачите и работниците, онаму каде што тие постојат, да одреди дека не се сметаат за дискриминација други посебни мерки наменети за да се задоволат посебните потреби на лица за кои е општо признаено дека од причини како што се пол, возраст, инвалидност, семејни одговорности, социјален или културен статус бараат посебна заштита или помош.

Член 6

Секоја членка што ја ратификува оваа Конвенција се обврзува да ја применува на нејзини територии надвор од матичната земја, во согласност со одредбите од Уставот на Меѓународната организација на трудот.

(Завршни одредби)